

Posudek
na rigorózní práci
Historický vývoj azylového práva

Práce „Historický vývoj azylového práva“ se zaměřuje na vývoj azylového práva v podstatě od jeho počátků až do konce 20. století. Práce je rozdělena do několika hlavních kapitol a podkapitol. Vedle toho práce obsahuje úvod, závěr, anglické resumé a bibliografii a prameny.

V první části rigorózní práce autor vymezuje pojmy nezbytné k uchopení dané problematiky. Zabývá se zde pojmem azylu, azylového práva, uprchlictví a uprchlíka, historických a současných zákonných definic azylu a azylového práva.

Druhá část práce pojednává o jednotlivých druzích azylu v rámci místní, osobní a časové působnosti azylového práva. Dále se také věnuje problematice interního a externího azylového práva.

Třetí část rigorózní práce je zaměřena na vývoj azylového práva ve starověku, středověku a dalších časových etap. Další část navazuje na část zaměřenou na historický vývoj azylového práva, kde pojednává o kanonických sankcích za jeho porušení, zejména exkomunikace.

V páté části jednotlivými typy azylů v rámci jeho historického vývoje. Jedná se o církevní azylové právo, světské azylové právo, diplomatické azylové právo a mezinárodní azylové právo, kde zdařilým způsobem kombinuje věcné hledisko s hlediskem chronologickým.

V poslední části je řešena problematika azylového práva v celém dvacátém století. 20. století představuje dynamickou etapu vývoje práva azylu v historii. Z hlediska pohledu

historie se jedná poměrně o krátké období, ve kterém však došlo k utvoření nejzásadnějších mezinárodních dokumentů, z počátku jako reakce na velké uprchlické proudy.

Autor ve své práci dochází k závěru, že azylové právo v rámci svého historického vývoje můžeme chápat jako jistý institut ochrany, s čímž lze souhlasit.

V odborné literatuře existuje pouze malé množství ucelených děl, které sledují azylové právo v jeho historickém vývoji, a v případě rigorózní práce mi není známa žádná práce tohoto charakteru. Z tohoto důvodu jde o originální rigorózní práci, přinášející zcela nové poznatky ve vývoji azylového práva ale i v oblasti azylového práva jako takového. Velmi pěkně použil autor pro přiblížení dané problematiky citace dobových pramenů.

Závěr:

K posuzované práci z obsahového a formálního hlediska nemám připomínek, které by doporučovaly její doplnění nebo úpravu některých jejích úseků. Autor použil dostatečný počet literatury a pramenů. Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Přímluva jako forma azylového práva.

V Plzni, dne 4. dubna 2019

JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.

Posudek na rigorózní práci

Historický vývoj azylového práva

Rigorózní práce „Historický vývoj azylového práva“ se zaměřuje na vývoj azylového práva. Problematika azylu a jeho právní úpravy nabývá v Evropě na významu, což mimo jiné v současné době umocňují migrační vlny patrné nejen v Evropě ale i na americkém kontinentu. Z tohoto důvodu považuji práci za velmi aktuální, zejména pak jako inspirační zdroj pro řešení současných problémů týkajících se právě instituce azylu a jejího právního zakotvení, nejen na bázi jednotlivých států ale i evropské popř. celosvětové.

Autor ve své práci předkládá základní pojmový aparát a formy azylového práva. Podrobně vymezil nejen pojem azylu, ale i azylového práva a uprchlictví. V případě jednotlivých forem azylového práva představil církevní azyl, světský azyl, diplomatický azyl, mezinárodní azyl a další. V případě těchto forem azylu se zaměřuje na azyl podle subjektu poskytovatele azylu – např. u církevního či světského azylu nebo adresáta ochrany – např. u diplomatického azylu.

V případě církevního azylu poukázal na přínos církevního azylu, a i na sankce, které církev ukládala v případě porušení azylového práva. Autor se zabývá i místní, osobní a časovou ochranou azylového práva. Poukazuje také na jevy a instituty, které se k němu historicky přibližují. Velmi zajímavá je kapitola zabývající se plášťovou ochranou.

Jednu celou kapitolu vyčlenil problematice azylového práva ve dvacátém století, které představovalo vydání celé řady úmluv a dokumentů k problematice azylového práva.

Např. se jednalo o, jak i autor ve své práci předkládá, Všeobecnou deklaraci lidských práv z 10. prosince 1948, Úmluvu o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951, Newyorský protokol ze dne 31. ledna 1967 a Deklaraci o územním azylu z 14. prosince 1967.

Tato kapitola je dále rozdělena do čtyř podkapitol. V první se věnuje azylovému právu v období první republiky, kde je nastíněn vývoj azylového práva v Československu a možnosti získávání azylu. V druhé se věnuje azylovému právu v období Protektorátu Čechy a Morava, kde mimo jiné velmi správně uvádí zvláštní případ dobového poskytování azylu evropským uprchlíkům v zemích mimo Evropu. Ve třetí se zabývá evropským azylovým právem. Ve čtvrté předkládá azylové právo v České republice, kde uvádí základní zákony upravující azyl na území České republiky.

Závěr:

K práci nemám připomínek. Autor použil dostatečný počet literatury a pramenů. Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Místní azylová ochrana.

V Plzni, dne 4. dubna 2019

JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová, Ph.D.